

32000L0031

L 178/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2000 7 17

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2000/31/EB

2000 m. birželio 8 d.

dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos Direktyva)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

padidinti Europos pramonės konkurencingumą su sąlyga, jei internetas yra prieinamas visiems.

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį, 55 ir 95 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Europos Sąjunga siekia užmegzti dar glaudesnius Europos valstybių ir tautų ryšius, užtikrinti ūkio ir socialinę pažangą; pagal Sutarties 14 straipsnio 2 dalį vidaus rinką sudaro zona be vidaus sienų, kurioje užtikrinamas laisvas prekių ir paslaugų judėjimas ir įsisteigimo laisvė; informacinės visuomenės paslaugų plėtra zonoje be vidaus sienų yra labai svarbi norint panaikinti Europos tautas skiriančias kliūtis.

(2) Elektroninės komercijos plėtra informacinėje visuomenėje suteikia reikšmingų darbo galimybių Bendrijoje, ypač mažose ir vidutinėse įmonėse, ir paskatins ūkio augimą bei Europos įmonių investicijas į inovacijas ir taip pat gali

(3) Bendrijos teisė ir Bendrijos teisinės santvarkos bruožai yra gyvybiškai svarbus turtas, suteikiantis galimybę Europos piliečiams ir operatoriams, nepaisant sienų, naudotis visomis galimybėmis, kurias teikia elektroninė komercija; todėl šios direktyvos paskirtis — užtikrinti didelę Bendrijos teisinę integraciją, kad būtų sukurta tikra informacinės visuomenės paslaugų erdvė be vidaus sienų.

(4) Svarbu pasirūpinti, kad elektroninės komercijos plėtrai vidaus rinkose būtų sudarytos palankios sąlygos ir kad būtų pasiekta didelė Bendrijos integracija, kaip numatyta 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvoje 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo ⁽⁴⁾.

(5) Informacinės visuomenės paslaugų plėtrai Bendrijoje kliūdo įvairios teisinės kliūtys, trukdančios vidaus rinkai tinkamai funkcionuoti, dėl kurių yra ne taip patrauklu naudotis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas; šių kliūčių atsiranda dėl įstatymų skirtumų ir teisinių abejonių dėl to, kurios teisės normos taikomos tokioms paslaugoms; kai nekoordinuojami ir netikslinami atitinkamų sričių teisės aktai, kliūtys gali būti pateisinamos atsižvelgiant į Europos Bendrijų Teisingumo Teismo precedentų teisę; teisinių abejonių yra ir dėl to, kaip ir kiek valstybės narės gali kontroliuoti kitoje valstybėje narėje sukurtas paslaugas.

⁽¹⁾ OL C 30, 1999 2 5, p. 4.

⁽²⁾ OL C 169, 1999 6 16, p. 36.

⁽³⁾ 1999 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 279, 1999 10 1, p. 389), 2000 m. vasario 28 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 128, 2000 5 8, p. 32) ir 2000 m. gegužės 4 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ OL L 298, 1989 10 17, p. 23. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB (OL L 202, 1997 7 30, p. 60).

- (6) Atsižvelgiant į Bendrijos tikslus, Sutarties 43 ir 49 straipsnius ir Bendrijos antrinės teisės aktus, šias kliūtis reikėtų panaikinti koordinuojant kai kurių nacionalinių įstatymų rengimą ir Bendrijos lygiu patikslinant kai kurias teisinės sąvokas tiek, kiek būtina, kad vidaus rinka galėtų tinkamai funkcionuoti; nors nagrinėjami tik kai kurie specifiniai klausimai, dėl kurių atsiranda problemų vidaus rinkoje, ši direktyva visiškai tenkina poreikį laikytis subsidiarumo principo, kaip numatyta Sutarties 5 straipsnyje.
- (7) Kad būtų užtikrintas teisinis aiškumas ir vartotojų pasitikėjimas, šia direktyva turi būti nustatyti aiškūs ir bendri principai, aprėpiantys kai kuriuos vidaus rinkoje plėtojamos elektroninės komercijos teisinius aspektus.
- (8) Šios direktyvos tikslas — sukurti teisinę bazę, kad būtų užtikrintas laisvas informacinės visuomenės paslaugų judėjimas tarp valstybių narių, bet nederinti pačios baudžiamosios teisės srities.
- (9) Daugeliu atvejų specifinių nuostatų dėl informacinės visuomenės paslaugų laisvo judėjimo gali būti Bendrijos teisėje, reglamentuojančioje bendresnius principus, būtent saviraiškos laisvę, numatytą Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, kurią ratifikavo visos valstybės narės, 10 straipsnio 1 dalyje; dėl šios priežasties informacinės visuomenės paslaugų teikimą reglamentuojančiose direktyvose privalu užtikrinti, kad, atsižvelgiant į tą straipsnį, šia veikla būtų galima laisvai verstis ir jai būtų taikomi tik to straipsnio 2 dalyje ir Sutarties 46 straipsnio 1 dalyje nustatyti apribojimai; ši direktyva nėra skirta paveikti nacionalines pagrindines taisykles ir principus, susijusius su saviraiškos laisve.
- (10) Vadovaujantis proporcingumo principu, šioje direktyvoje numatytos priemonės griežtai aprėpia tik pačias būtiniausias, kurių reikia siekiant, kad vidaus rinka tinkamai funkcionuotų; kai reikia imtis veiksnių Bendrijos lygiu ir norint garantuoti, kad būtų sukurta zona, kurioje elektroniniam verslui tikrai nebūtų jokių apribojimų, ši direktyva turi užtikrinti patikimą bendrą interesų apsaugą, visų pirma — nepilnamečių ir žmogiškojo orumo apsaugą, vartotojų apsaugą ir visuomenės sveikatos apsaugą; pagal Sutarties 152 straipsnį visuomenės sveikatos apsauga yra esminis kitų Bendrijos politikos krypčių elementas.
- (11) Ši direktyva atitinka apsaugos, ypač visuomenės sveikatos ir vartotojų interesų, lygį, kuris nustatytas Bendrijos aktuose; be kitų direktyvų, 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais ⁽¹⁾ ir 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB dėl vartotojų

apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis ⁽²⁾ yra esminis elementas, skirtas vartotojams apsaugoti sprendžiant sutarčių klausimus; visos tos direktyvos taikomos ir informacinės visuomenės paslaugoms; į tą patį Bendrijos teisyne (acquis), kuris visapusiškai taikomas informacinės visuomenės paslaugoms, taip pat konkrečiai įeina 1984 m. rugsėjo 10 d. Tarybos direktyva 84/450/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl klaidinančios reklamos suderinimo ⁽³⁾, 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 87/102/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su vartojimo kreditu, suderinimo, derinimo ⁽⁴⁾, 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje ⁽⁵⁾, 1990 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų ⁽⁶⁾, 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/6/EB dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas ⁽⁷⁾, 1992 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 92/59/EEB dėl bendros gaminių saugos ⁽⁸⁾, 1994 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/47/EB dėl asmenų, perkančių teises naudotis nekilnojamoju turtu, padalytu pagal naudojimosi laiką, apsaugos pirkimo sutarčių tam tikrų aspektų atžvilgiu ⁽⁹⁾, 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/27/EB dėl draudimų ginant vartotojų interesus ⁽¹⁰⁾, 1985 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 85/374/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, derinimo ⁽¹¹⁾, 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų ⁽¹²⁾, būsima Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl vartotojų finansinių paslaugų nuotolinio pardavimo ir 1992 m. gegužės 31 d. Tarybos direktyva 92/28/EEB dėl medicinos produktų reklamos ⁽¹³⁾; ši direktyva neturėtų pažeisti

⁽²⁾ OL L 144, 1999 6 4, p. 19.

⁽³⁾ OL L 250, 1984 9 19, p. 17. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/55/EB (OL L 290, 1997 10 23, p. 18).

⁽⁴⁾ OL L 42, 1987 2 12, p. 48. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/7/EB (OL L 101, 1998 4 1, p. 17).

⁽⁵⁾ OL L 141, 1993 6 11, p. 27. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB (OL L 84, 1997 3 26, p. 22).

⁽⁶⁾ OL L 158, 1990 6 23, p. 59.

⁽⁷⁾ OL L 80, 1998 3 18, p. 27.

⁽⁸⁾ OL L 228, 1992 8 11, p. 24.

⁽⁹⁾ OL L 280, 1994 10 29, p. 83.

⁽¹⁰⁾ OL L 166, 1998 6 11, p. 51. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/44/EB (OL L 171, 1999 7 7, p. 12).

⁽¹¹⁾ OL L 210, 1985 8 7, p. 29. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/34/EB (OL L 141, 1999 6 4, p. 20).

⁽¹²⁾ OL L 171, 1999 7 7, p. 12.

⁽¹³⁾ OL L 113, 1992 4 30, p. 13.

⁽¹⁾ OL L 95 1993 4 21, p. 29.

- 1998 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/43/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių tabako gaminių reklamą ir rėmimą, suderinimo ⁽¹⁾, priimtos vadovaujantis vidaus rinkos principais, ir direktyvų dėl visuomenės sveikatos apsaugos nuostatų; ši direktyva papildo informacijos reikalavimus, nustatytus minėtose direktyvose ir ypač Direktyvoje 97/7/EB.
- (12) Į šios direktyvos taikymo sritį būtina neįtraukti tų veiklos rūšių, kurioms šiuo metu pagal Sutartį arba esamus antrinius teisės aktus negalima garantuoti laisvės teikti paslaugas; neįtraukus šių veiklos rūšių, nebus užkirstas kelias priimti bet kokius aktus, kurie gali būti būtini, kad vidaus rinka tinkamai funkcionuotų; mokesčiai, ypač pridėtinės vertės mokestis, taikomas daugeliui šios direktyvos reglamentuojamų paslaugų, neturi būti įtraukti į šios direktyvos taikymo sritį.
- (13) Šia direktyva nesiekama nustatyti fiskalinių įsipareigojimų taisyklių ir nekliudoma rengti Bendrijos aktus dėl elektroninės komercijos fiskalinių aspektų.
- (14) Asmenų apsaugą tvarkant asmens duomenis reglamentuoja tik 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ ir 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/66/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos telekomunikacijų sektoriuje ⁽³⁾, kurios visapusiškai taikomos informacinės visuomenės paslaugoms; šios direktyvos jau sukuria Bendrijos teisinę bazę asmens duomenų srityje, todėl nebūtina reglamentuoti šio klausimo šioje direktyvoje, kad būtų užtikrintas sklandus vidaus rinkos funkcionavimas, ypač laisvas asmens duomenų judėjimas tarp valstybių narių; ši direktyva turėtų būti įgyvendinama ir taikoma vadovaujantis visais principais, susijusiais su asmens duomenų apsauga, ypač dėl neužsakytų komercinių pranešimų ir tarpininkų atsakomybės; ši direktyva negali užkirsti kelio anonimiškai naudotis atviraisiais tinklais, pavyzdžiui, internetu.
- (15) Pranešimų slaptumą garantuoja Direktyvos 97/66/EB 5 straipsnis; pagal tą direktyvą valstybės narės privalo drausti asmenims, kurie nėra siuntėjai ir gavėjai, kaip nors perimti arba sekti tokius pranešimus, nebent jie turėtų teisėtus leidimus.
- (16) Į šios direktyvos taikymo sritį neįtraukta azartinių lošimų veikla aprėpia tik atsitiktinumo principu grindžiamus žaidimus, loterijas ir lažybų sandorius, kuriuos sudaro piniginių sumų statymas; ji neapėria reklaminių konkursų arba žaidimų, kurių tikslas — paskatinti prekių arba paslaugų pardavimą, ir kai mokėjimai, jei jie atliekami, skirti tik reklamuojamoms prekėms arba paslaugoms išgyti.
- (17) Informacinės visuomenės paslaugų apibrėžimas jau įtvirtintas Bendrijos teisėje 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/34/EB, nustatančioje informacijos apie techninius standartus ir reglamentus bei informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką ⁽⁴⁾, ir 1998 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/84/EB dėl sąlygine prieiga grindžiamų paslaugų ir sąlyginės prieigos paslaugų teisinės apsaugos ⁽⁵⁾; šis apibrėžimas aprėpia bet kokią paslaugą, paprastai teikiamą už atlygį per nuotolį, elektroninėmis priemonėmis atskiru paslaugos gavėjo prašymu duomenims apdoroti (įskaitant skaitmeninį glaudinimą) ir saugoti; paslaugos, išvardytos Direktyvos 98/34/EB V priedo orientaciniame sąraše, kurios nėra susijusios su duomenų apdorojimu ir saugojimu, į šį apibrėžimą neįeina.
- (18) Informacinės visuomenės paslaugos aprėpia įvairią ekonominę veiklą, atliekamą prisijungus prie tinklo, ypač prekių pardavimą internetu; joms nepriskiriama tokia veikla kaip paprastas prekių pristatymas arba paslaugų teikimas ne per tinklą; informacinės visuomenės paslaugos nėra vien paslaugos, dėl kurių sutartys sudaromos internetu, bet, jei jos susijusios su ekonomine veikla, joms priskiriamos ir paslaugos, už kurias jų gavėjai nemoka, pavyzdžiui, informacijos teikimo internetu paslaugos arba komerciniai pranešimai, arba priemonės informacijai ieškoti, prie jos prieiti ir atlikti jos paiešką; informacinės visuomenės paslaugoms taip pat priskiriamos paslaugos, kurias sudaro informacijos perdavimas ryšių tinklais, prieigos prie ryšių tinklo suteikimas arba paslaugos gavėjo pateiktos informacijos pateikimas internete; televizijos transliavimas, kaip apibrėžta Direktyvoje EEB/89/552, ir radijo transliavimas nėra informacinės visuomenės paslaugos, nes jos neteikiamos atskiru prašymu; tačiau paslaugos, perduodamos tiesiogiai, pavyzdžiui, vaizdo perdavimo paslaugos pagal pareikalavimą arba komercinių pranešimų pateikimas elektroniniu paštu yra informacinės visuomenės paslaugos; elektroninis paštas arba lygiavertės individualios komunikacijos, kurias fiziniai asmenys naudoja ne savo amato, verslo ar profesijos tikslams, įskaitant jų naudojimą sutartims tarp tokių asmenų sudaryti, nėra informacinės visuomenės paslauga; darbuotojo ir darbdavio sutartiniai

⁽¹⁾ OL L 213, 1998 7 30, p. 9.

⁽²⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽³⁾ OL L 24, 1998 1 30, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 98/48/EB (OL L 217, 1998 8 5, p. 18).

⁽⁵⁾ OL L 320, 1998 11 28, p. 54.

santykiai nėra informacinės visuomenės paslauga; veikla, kuria dėl jos pobūdžio negalima verstis nuotoliniu būdu arba elektroninėmis priemonėmis, pavyzdžiui, įmonės finansinių ataskaitų įstatymų numatytas auditas arba medicininė konsultacija, kai reikia atlikti medicininę paciento apžiūrą, nėra informacinės visuomenės paslaugos.

- (19) Vieta, kurioje įsisteigęs paslaugų teikėjas, turėtų būti nustatyta vadovaujantis Teisingumo Teismo precedento teise, pagal kurią įsisteigimo sąvoka apima faktinį ekonominės veiklos vykdymą neribotą laiką turint nuolatinę buveinę; šis reikalavimas taip pat įvykdomas, kai įmonė įsteigiama tam tikram laikotarpiui; įmonės, teikiančios paslaugas interneto svetainėje, buveinė yra ta vieta, kur ji verčiasi ekonomine veikla, buveine negalima laikyti tos vietos, kurioje saugoma interneto svetainę palaikanti techninė įranga ar ta vieta, kurioje galima pasiekti interneto svetainę; tais atvejais, kai paslaugų teikėjas turi kelias buveines, svarbu nustatyti, kurioje buveinėje teikiama konkreti paslauga; kai sunku nustatyti, kurioje iš kelių buveinių teikiama ši konkreti paslauga, laikoma, kad buveinė yra ta vieta, kurioje yra paslaugų teikėjo veiklos, susijusios su šia konkrečia paslauga, centras.
- (20) „Paslaugų gavėjo“ apibrėžimas aprėpia visus informacinės visuomenės paslaugų naudojimo būdus, kai jas naudoja ir asmenys, teikiantys informaciją atviruosiuose tinkluose, pavyzdžiui, internete, ir asmenys, ieškanys informacijos internete dėl asmeninių ar profesinių priežasčių.
- (21) Koordinuojamos srities apimtis neprieštarauja būsimam Bendrijos derinimo darbui, susijusiam su informacinės visuomenės paslaugomis, ir nepažeidžia būsimų teisės aktų, kurie bus priimti nacionaliniu lygiu vadovaujantis Bendrijos teise; koordinuojama sritis apima tik reikalavimus, susijusius su veikla internete, pavyzdžiui, informacija internetu, reklama internetu, pirkimu internetu, sutarčių sudarymu internetu, ir nėra susijusi su valstybių narių teisiniais reikalavimais dėl prekių, pavyzdžiui, saugos standartais, ženklinimo prievolėmis arba atsakomybe už prekes, ar valstybių narių reikalavimais dėl prekių pristatymo arba gabenimo, įskaitant medicinos produktų platinimą; koordinuojama sritis nesuteikia valdžios institucijoms teisės naudotis pirmumo teise įsigyjant kai kurias prekes, pavyzdžiui, meno kūrinius.
- (22) Informacinės visuomenės paslaugos turi būti prižiūrimos pačių paslaugų teikėjų, kad būtų efektyviai ginami viešieji interesai; todėl būtina užtikrinti, kad kompetentinga institucija tokią apsaugą suteiktų ne tik savo šalies, bet visos Bendrijos piliečiams; siekiant didinti valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą, labai svarbu aiškiai apibūdinti valstybės narės, kurioje sukuriamos paslaugos, atsakomybę; be to, siekiant efektyviai užtikrinti laisvę teikti paslaugas, o paslaugų teikėjams ir gavėjams teisinį aiškumą, informacinės visuomenės paslaugoms iš esmės turėtų būti taikoma tos valstybės narės, kurioje įsisteigęs paslaugų teikėjas, teisė.
- (23) Šia direktyva nesiekama nustatyti papildomų tarptautinės privatinės teisės taisyklių, susijusių su įstatymų prieštaravimais, ir nenagrinėja teismų jurisdikcijos; taikomos teisės nuostatos, nustatytos privatinės tarptautinės teisės taisyklėmis, negali riboti laisvės teikti informacinės visuomenės paslaugas, kaip nustatyta šioje direktyvoje.
- (24) Šioje direktyvoje, nepaisant taisyklės dėl informacinės visuomenės paslaugų teikėjų kontrolės, valstybėms narėms leidžiama, vadovaujantis šioje direktyvoje nustatytais sąlygomis, imtis priemonių laisvam informacinės visuomenės paslaugų judėjimui riboti.
- (25) Nacionaliniai teismai, įskaitant civilinių bylų teismus, nagrinėjantys privatinės teisės ginčus, gali imtis priemonių taikyti išlygas ir riboti laisvę teikti informacinės visuomenės paslaugas vadovaudamiesi šioje direktyvoje nustatytais sąlygomis.
- (26) Laikydamosi šioje direktyvoje nustatyty sąlygų, valstybės narės gali taikyti savo nacionalines baudžiamosios teisės ir baudžiamųjų bylų nagrinėjimo taisykles bei visų kitų tyrimo priemonių, būtinų, kad nusikaltimai būtų atskleisti ir išaiškinti, ir apie tokias priemones nereikia pranešti Komisijai.
- (27) Ši direktyva, drauge su būsima Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl vartotojų finansinių paslaugų nuotolinio pardavimo, prisideda prie teisinės bazės, reglamentuojančios finansinių paslaugų teikimą internetu, kūrimo; ši direktyva neužkerta kelio būsimoms iniciatyvoms, ypač finansinių paslaugų srityje, dėl elgesio taisyklių derinimo šioje srityje; šioje direktyvoje numatyta galimybė valstybėms narėms tam tikromis aplinkybėmis riboti laisvę teikti informacinės visuomenės paslaugas siekiant apsaugoti vartotojus, įskaitant ir priemones, taikomas finansinių paslaugų srityje, ypač priemones, kuriomis siekiama apsaugoti investuotojus.

- (28) Valstybių narių prievolė nereikalauti, kad informacinės visuomenės paslaugų teikėjo paslaugomis būtų naudojama turint išankstinius leidimus, nėra taikoma pašto paslaugoms, kurias reglamentuoja 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo ⁽¹⁾ ir kurias sudaro spausdinto elektroninio pašto pranešimo fizinis pristatymas, ir neturi poveikio savanoriškoms akreditavimo sistemoms, ypač skirtoms elektroninio parašo patvirtinimo paslaugų teikėjams.
- (29) Komerciniai pranešimai yra labai svarbūs informacinės visuomenės paslaugų ir įvairių naujų nemokamų paslaugų kūrimo finansavimo šaltinis; vartotojų apsaugos ir sąžiningos prekybos sumetimais, komerciniai pranešimai, įskaitant pranešimus apie nuolaidas, reklaminius pasiūlymus ir konkursus ar žaidimus, turi atitikti viešumo reikalavimus; šie reikalavimai nepažeidžia Direktyvos 97/7/EB nuostatų; ši direktyva neturėtų paveikti esamų direktyvų dėl komercinių pranešimų, ypač Direktyvos 98/43/EB.
- (30) Vartotojai ir informacinės visuomenės paslaugų teikėjai gali nenorėti, kad elektroniniu paštu būtų siunčiami neužsakyti komerciniai pranešimai, ir tai gali sutrikdyti sklandų dialoginių tinklų veikimą; gavėjo sutikimo gauti tam tikrų formų neužsakytus komercinius pranešimus klausimas šioje direktyvoje nenagrinėjamas, jis jau buvo išsamiai išnagrinėtas Direktyvoje 97/7/EB ir Direktyvoje 97/66/EB; valstybėse narėse, kurios leidžia elektroniniu paštu siųsti neužsakytus komercinius pranešimus, turėtų būti skatinamos atitinkamos verslo sričių filtravimo iniciatyvos ir palengvintos sąlygos jas kurti; be to, siekiant didesnio skaidrumo, būtina, kad neužsakytus komercinius pranešimus visada būtų galima lengvai identifikuoti ir taip palengvinti tokių verslo iniciatyvų veiklą; dėl neužsakytų elektroniniu paštu siunčiamų komercinių pranešimų gavėjas neturėtų turėti papildomų ryšio išlaidų.
- (31) Valstybės narės, kurios leidžia jų teritorijoje įsisteigusiems paslaugų teikėjams siųsti neužsakytus komercinius pranešimus elektroniniu paštu be išankstinio gavėjo sutikimo, turi užtikrinti, kad paslaugų teikėjai nuolat konsultuotųsi ir atsižvelgtų į išsiregistravimo registrus, kuriuose gali registruotis fiziniai asmenys, nenorintys gauti tokių komercinių pranešimų.
- (32) Siekiant pašalinti kliūtis Bendrijoje tarpvalstybinių paslaugų plėtrai, kurias reglamentuojamų profesijų atstovai gali siūlyti internetu, Bendrijos lygiu būtina užtikrinti, kad būtų laikomasi profesinių taisyklių, kuriomis ypač siekiama apsaugoti vartotojus arba visuomenės sveikatą; Bendrijos lygiu priimti elgesio kodeksai būtų geriausia priemonė nustatyti profesinės etikos taisykles, taikytinas komerciniams pranešimams; reikėtų skatinti rengti arba, kur tinka, adaptuoti tokias taisykles, nepažeidžiant profesinių organizacijų ir asociacijų autonomiškumo.
- (33) Ši direktyva papildo Bendrijos teisę ir nacionalinę teisę, susijusią su reglamentuojamomis profesijomis ir prisideda prie nuoseklaus šioje srityje taikomų taisyklių rinkinio.
- (34) Kiekviena valstybė narė turės iš dalies pakeisti savo įstatymus, kuriuose yra reikalavimų, o ypač formos reikalavimų, kurie gali varžyti elektroninėmis priemonėmis sudaromų sutarčių naudojimą; įstatymų, kuriuos reikia taip pakoreguoti, peržiūra turėtų būti sisteminė ir aprėpti visus būtinus sutarčių sudarymo proceso etapus ir veiksmus, įskaitant sutarties katalogavimą; šio pakeitimo rezultatas turėtų užtikrinti, kad elektroninėmis priemonėmis sudarytos sutartys galiotų; elektroninių parašų teisinę galią reglamentuoja 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos ⁽²⁾; paslaugos teikėjo patvirtinimas apie gavimą gali būti paslaugos, už kurią sumokėta, suteikimas prisijungus prie tinklo.
- (35) Ši direktyva neturi poveikio valstybių narių galimybei toliau taikyti arba nustatyti bendrus ar specifinius sutarčių, kurias galima vykdyti elektroninėmis priemonėmis, teisinius reikalavimus, ypač reikalavimus dėl saugių elektroninių parašų.
- (36) Valstybės narės gali toliau taikyti elektroninių sutarčių naudojimo apribojimus sutartims, pagal įstatymus reikalaujančioms teismų, valdžios institucijų arba valdžios įgaliojimus vykdančių profesijų atstovų įsikišimo; ši galimybė taip pat taikoma sutartims, reikalaujančioms teismų, valdžios institucijų arba valdžios įgaliojimus vykdančių profesijų atstovų įsikišimo, kad jos galiotų trečiųjų šalių atžvilgiu, ir sutartims, kurias pagal įstatymus turi patvirtinti arba atestuoti notaras.
- (37) Valstybių narių prievolė panaikinti kliūtis naudoti elektronines sutartis susijusi tik su kliūtimis, atsirandančiomis dėl teisinių reikalavimų, bet ne su praktinėmis kliūtimis, kurių atsiranda dėl to, kad kai kuriais atvejais neįmanoma naudoti elektroninėmis priemonėmis.

⁽¹⁾ OL L 15, 1998 I 21, p. 14.

⁽²⁾ OL L 13, 2000 I 19, p. 12.

- (38) Valstybės narės prievolę panaikinti kliūtis naudoti elektronines sutartis privalo vykdyti laikydamosi Bendrijos teisėje numatytų sutarčių teisinių reikalavimų.
- (39) Šioje direktyvoje numatytos nuostatų dėl išimtinai elektroniniu paštu arba lygiavertėmis individualiomis ryšio priemonėmis sudaromų sutarčių išimtys, susijusios su pateiktina informacija ir užsakymų pateikimu, neturėtų suteikti galimybės informacinės visuomenės paslaugų teikėjams šių nuostatų nepaisyti.
- (40) Ir dabartiniai, ir atsirandantys valstybių narių įstatymų ir precedentų teisės, reglamentuojančios paslaugų teikėjų, veikiančių kaip tarpininkai, atsakomybę, skirtumai užkerta kelią vidaus rinkai sklandžiai funkcionuoti, ypač kliuddami plėtoti tarpvalstybines paslaugas ir sukurdami konkurencijos iškreipymų; paslaugų teikėjai turi tam tikromis aplinkybėmis imtis priemonių, kad užkirstų kelią nelegaliai veiklai arba ją sustabdytų; ši direktyva turėtų sukurti tinkamą pagrindą sukurti greitas ir patikimas procedūras, kurios panaikintų arba atimtų prieigą prie neteisėtos informacijos; tokie mechanizmai turėtų būti kuriami vadovaujantis visų suinteresuotųjų šalių savanoriškais susitarimais ir valstybės narės juos turėtų skatinti; tokios procedūros turėtų būti priimtose ir įdiegtose visų šalių, teikiančių informacinės visuomenės paslaugas, labui; šios direktyvos nuostatos, susijusios su atsakomybe, neturėtų užkirsti kelio įvairioms suinteresuotosioms šalims kurti ir efektyviai eksploatuoti apsaugos ir identifikavimo technines sistemas ir technines sekimo priemones, kurias leidžia kurti skaitmeninė technologija neperžengiant Direktyvose 95/46/EB ir 97/66/EB nustatytų apribojimų.
- (41) Ši direktyva sukuria įvairių interesų pusiausvyrą ir nustato principus, kuriais gali būti grindžiami verslo susitarimai ir standartai.
- (42) Šioje direktyvoje nustatytos atsakomybės išimtys taikomos tik tada, kai informacinės visuomenės paslaugų teikėjo veikla apsiriboja eksploatavimo techniniu procesu ir priegos prie ryšių tinklo, kuriuo perduodama arba kuriame laikinai saugoma trečiųjų šalių suteikta informacija, suteikimu tik tam, kad perdavimas būtų efektyvesnis; ši veikla yra tik techninio, automatinio ir pasyvaus pobūdžio, o tai reiškia, kad informacinės visuomenės paslaugų teikėjas neturi žinių apie perduodamą arba saugomą informaciją ir negali jos kontroliuoti.
- (43) Paslaugos teikėjas gali pasinaudoti numatytomis „paprasčio perdavimo kanalo“ ir „spartinimo“ išimtimis, kai jis niekaip neprideda prie perduodamos informacijos; tam reikalinga sąlyga, be kita ko, kad paslaugos teikėjas perduodamos informacijos nekeistų; šis reikalavimas netaikomas techninio pobūdžio manipuliacijoms, kurios vyksta perdavimo metu, kadangi jos nekeičia perduodamosios informacijos vientisumo ir turinio.
- (44) Paslaugos teikėjas, kuris sąmoningai bendradarbiauja su vienu iš savo paslaugos gavėjų tam, kad galėtų atlikti neteisėtus veiksmus, peržengia „paprasčio perdavimo kanalo“ arba „spartinimo“ veiklos ribas ir todėl negali pasinaudoti numatytomis atsakomybės už šią veiklą išimtimis.
- (45) Tarpinių paslaugų teikėjų atsakomybės apribojimai, nustatyti šioje direktyvoje, neturi įtakos galimybei taikyti įvairius draudimus; tokie draudimai konkrečiai gali būti teismų arba administracinių institucijų priimti sprendimai, kuriais reikalaujama nutraukti bet kokius pažeidimus arba užkirsti jiems kelią, įskaitant neteisėtos informacijos panaikinimą arba galimybės ją pasiekti atėmimą.
- (46) Norėdamas pasinaudoti atsakomybės apribojimu, informacinės visuomenės paslaugos, kurią sudaro informacijos saugojimas, teikėjas, gavęs faktinių žinių arba sužinojęs apie neteisėtą veiklą, privalo nedelsdamas imtis priemonių panaikinti tą informaciją arba atimti galimybę ją naudotis; informacija turi būti panaikinta arba galimybė ją naudotis turi būti atimta vadovaujantis saviraiškos laisvės principu ir šiam tikslui nacionaliniu lygiu nustatyta tvarka; ši direktyva valstybėms narėms palieka teisę nustatyti specifinius reikalavimus, kuriuos reikia nedelsiant patenkinti prieš panaikinant informaciją arba atimant galimybę ją pasiekti.
- (47) Valstybėms narėms draudžiama paslaugų teikėjams nustatyti priežiūros prievolę tik bendro pobūdžio prievolių atžvilgiu; tai netaikoma priežiūros prievolėms konkrečiu atveju ir ypač neturi įtakos nacionalinės valdžios institucijų sprendimams, išleistiems vadovaujantis nacionaliniais įstatymais.
- (48) Ši direktyva iš valstybių narių neatima galimybės reikalauti, kad paslaugų teikėjai, internete pateikiantys paslaugos gavėjų perduotą informaciją, laikytųsi išipareigojimų, kurių galima pagrįstai tikėtis ir kurie nurodyti nacionalinėje teisėje, su informacija elgtis rūpestingai, tam, kad būtų atskleista tam tikrų rūšių neteisėta veikla ir užkirstas jai kelias.
- (49) Valstybės narės ir Komisija turės skatinti rengti elgesio kodeksus; taip nebus pakenkta savanoriškam tokių kodeksų pobūdžiui ir nebus siekiama riboti galimybės suinteresuotosioms šalims laisvai spręsti, ar laikytis tokių kodeksų.

- (50) Svarbu, kad ši direktyva ir siūloma direktyva dėl kai kurių autoriinių ir susijusių teisių informacinėje visuomenėje aspektų derinimo įsigaliojūt per panašų laikotarpį, kad būtų sukurta aiški taisyklių, kurios yra svarbios Bendrijos lygiu sprendžiant tarpininkų atsakomybės už autoriinių ir susijusių teisių pažeidimus klausimą, sistema.
- (51) Prireikus iš kiekvienos valstybės narės turėtų būti reikalaujama pakeisti visus teisės aktus, kurie gali sukliudyti naudotis neteisminių ginčų sprendimo schemomis, tam naudojant elektroninius kanalus; šio pakeitimo rezultatas turi suteikti galimybę tikrai ir efektyviai užtikrinti tokių schemų funkcionavimą teisės srityje ir praktikoje, net per sienas.
- (52) Efektyviai naudojantis vidaus rinkos laisvėmis būtina užtikrinti nukentėjusiesiems realią prieigą prie ginčų sprendimo priemonių; žala, kuri gali būti padaryta teikiant informacinės visuomenės paslaugas, pasižymi sparta ir geografiniu paplitimu; atsižvelgiant į šį specifinį pobūdį ir poreikį užtikrinti, kad nacionalinės valdžios institucijos nesukeltų pavojaus tarpusavyje, šioje direktyvoje valstybės narės praešoms pasirūpinti, kad tam būtų imtasi atitinkamų teisminių priemonių; valstybės narės turėtų išnagrinėti poreikį suteikti prieigą prie teisminių procedūrų atitinkamomis elektroninėmis priemonėmis.
- (53) Direktyvoje 98/27/EB, kuri taikoma informacinės visuomenės paslaugoms, numatytas mechanizmas, susijęs su ieškiniais dėl teismo draudimų, kuriais siekiama apsaugoti vartotojų kolektyvinius interesus; šis mechanizmas prisidės prie laisvo informacinės visuomenės paslaugų judėjimo užtikrinamas aukštą vartotojų apsaugos lygį.
- (54) Šioje direktyvoje numatytos sankcijos neprieštarauja jokiai kitai sankcijai ar teisės gynimo būdai, numatytam nacionalinėje teisėje; valstybės narės neprivalo numatyti baudžiamųjų sankcijų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus.
- (55) Ši direktyva neturi įtakos sutartinėms prievolėms, susijusioms su vartotojų sutartimis, taikomiems įstatymams; atitinkamai ši direktyva negali atimti iš vartotojo apsaugos, kuri jam suteikta pagal privalomas valstybės narės, kurioje jis nuolat gyvena, galiojančius teisės aktus, susijusius su sutartinėmis prievolėmis.
- (56) Dėl šioje direktyvoje numatytos išlygos, taikomos sutartinėms prievolėms sutartyse, kurias sudaro vartotojai, pasakytina, kad interpretuojant tas prievolės reikėtų laikyti, kad jose yra informacijos apie esminius sutarties elementus, įskaitant vartotojų teises, kurie turi lemiamos įtakos priimant sprendimą sudaryti sutartį.
- (57) Teisingumo Teismas nuosekliai laikosi nuomonės, kad valstybė narė išsaugo teisę imtis priemonių prieš kitoje valstybėje narėje įsisteigusį paslaugų teikėją, kuris visą savo veiklą arba didelę savo veiklos dalį sutelkia pirmosios valstybės narės teritorijoje, jei įsisteigimo vieta buvo pasirinkta siekiant išvengti įstatymų, kurie būtų buvę taikomi paslaugų teikėjui, jei jis būtų įsisteigęs pirmosios valstybės narės teritorijoje.
- (58) Ši direktyva neturėtų būti taikoma paslaugoms, kurias teikia trečiojoje šalyje įsisteigę paslaugų teikėjai; atsižvelgiant į visuotinį elektroninės komercijos pobūdį, vis dėlto tikslinga užtikrinti, kad Bendrijos taisyklės atitiktų tarptautines taisykles; ši direktyva neprieštarauja tarptautinių organizacijų (PPO, EBPO, Uncitral ir kt.) diskusijų teisiniais klausimais rezultatams.
- (59) Nepaisant visuotinio elektroninių komunikacijų pobūdžio, nacionalinių norminių priemonių koordinavimas Europos Sąjungos lygiu yra būtinas siekiant išvengti vidaus rinkos susiskaldymo ir sukurti tinkamą Europos norminę bazę; toks koordinavimas taip pat turėtų prisidėti prie bendros ir tvirtos derybinės pozicijos sukūrimo tarptautiniuose forumuose.
- (60) Kad elektroninė komercija galėtų nekludomai plėtotis, teisinė bazė turi būti aiški, paprasta ir prognozuojama ir turi atitikti tarptautiniu mastu taikomas taisykles, kad neigiamai nepaveiktų Europos pramonės konkurencingumo ir nekludytų to sektoriaus inovacijoms.
- (61) Jei vykstant globalizacijai rinka tikrai veiks elektroninėmis priemonėmis, Europos Sąjungai ir svarbioms Europai nepriklausančioms zonoms reikia tartis viena su kita, kad jų įstatymai ir procedūros būtų suderinami.
- (62) Reikėtų stiprinti bendradarbiavimą elektroninės komercijos srityje su trečiosiomis šalimis, ypač šalimis kandidatėmis, besivystančiomis šalimis ir kitomis Europos Sąjungos prekybos partnerėmis.

- (63) Priėmus šią direktyvą, valstybėms narėms nebus užkirstas kelias atsižvelgti į įvairius socialinius, visuomenės ir kultūrinius padarinius, kurie yra būdingi kuriantis informacinei visuomenei; ypač ji neturėtų kliudyti priemonėms, kurias valstybės narės gali priimti vadovaudamosi Bendrijos teise, kad pasiektų socialinių, kultūrinių ir demokratijos tikslų, atsižvelgdamos į savo kalbų įvairovę, nacionalinę ir regionų specifiką ir kultūrinį paveldą, ir kad užtikrintų bei išsaugotų galimybę visuomenei pasiekti pačią didžiausią informacinės visuomenės paslaugų įvairovę; bet kuriuo atveju informacinės visuomenės plėtra siekiama užtikrinti, kad Bendrijos piliečiams būtų suteikta prieiga prie Europos kultūrinio paveldo, pateikiamo skaitmeninėje terpėje.
- (64) Elektroninis ryšys valstybėms narėms suteikia puikią priemonę viešosioms paslaugoms kultūros, švietimo ir lingvistikos srityje teikti.
- (65) Taryba savo 1999 m. sausio 19 d. rezoliucijoje dėl informacinės visuomenės vartotojų dimensijos ⁽¹⁾ pabrėžė, kad vartotojų apsaugai šioje srityje reikia skirti išskirtinį dėmesį; Komisija išnagrinės, kiek dabartinės vartotojų apsaugos taisyklės yra nepakankamos siekiant apsaugoti vartotojus informacinėje visuomenėje, ir nustatys, kur būtina, šių įstatymų trūkumus bei tuos klausimus, kuriems spręsti gali prireikti papildomų priemonių; jei reikės, Komisija turėtų pateikti konkrečių papildomų pasiūlymų tokiems trūkumams, kurie bus nustatyti, pašalinti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva siekiama prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos funkcionavimo užtikrinant laisvą informacinės visuomenės paslaugų judėjimą tarp valstybių narių.

2. Šia direktyva derinamos, kiek reikalinga 1 dalyje nustatytiems tikslams pasiekti, kai kurios nacionalinės nuostatos dėl

informacinės visuomenės paslaugų, susijusios su vidaus rinka, paslaugų teikėjų steigimusi, komerciniais pranešimais, elektroninėmis sutartimis, tarpininkų atsakomybe, elgesio kodeksais, ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka, teisminėmis priemonėmis ir valstybių narių bendradarbiavimu.

3. Ši direktyva papildo Bendrijos teisę, taikytiną informacinės visuomenės paslaugoms, nepažeisdama apsaugos, ypač visuomenės sveikatos ir vartotojų interesų, lygio, numatyto Bendrijos teisės aktuose ir juos įgyvendinančiuose nacionaliniuose įstatymuose, ir neriboja laisvės teikti informacinės visuomenės paslaugas.

4. Ši direktyva nenustato papildomų privatinės tarptautinės teisės taisyklių ir joje nenagrinėjama teismų jurisdikcija.

5. Ši direktyva netaikoma:

a) mokesčių srityje;

b) sprendžiant klausimus, susijusius su informacinės visuomenės paslaugomis, kurias reglamentuoja Direktyvos 95/46/EB ir 97/66/EB;

c) sprendžiant klausimus, susijusius su kartelių teisės reglamentuojamais susitarimais ar praktika;

d) šiai informacinės visuomenės paslaugų veiklai:

— notarų ar lygiaverčių profesijų atstovų veiklai tiek, kiek ji tiesiogiai ir specifiniu ryšiu susijusi su valstybinių įgaliojimų vykdymu,

— atstovaujant klientui ir ginant jo interesus teismuose,

— lošimų veiklai, susijusiai su piniginės sumos statymu žaidžiant atsitiktinumo principu grindžiamus žaidimus, įskaitant loterijas ir lažybų sandorius.

6. Ši direktyva neturi įtakos priemonėms, kurių imamasi Bendrijos ar nacionaliniu lygiu vadovaujantis Bendrijos teise siekiant skatinti kultūrinę ir kalbų įvairovę ir užtikrinti pliuralizmo apsaugą.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje šios sąvokos turi tokią reikšmę:

a) „informacinės visuomenės paslaugos“ — tai paslaugos, apibūdintos Direktyvos 98/34/EB su pakeitimais, padarytais Direktyva 98/48/EB, 1 straipsnio 2 dalyje;

⁽¹⁾ OL C 23, 1999 1 28, p. 1.

- b) „paslaugų teikėjas“ — tai bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, teikiantis informacinės visuomenės paslaugą;
- c) „įsisteigęs paslaugų teikėjas“ — tai paslaugų teikėjas, kuris efektyviai verčiasi ūkine veikla neribotą laiką naudodamasis nuolatine buveine. Vien techninių priemonių ir technologijų, reikalingų paslaugai teikti, buvimas ir naudojimas savaime nesudaro teikėjo buveinės;
- d) „paslaugos gavėjas“ — tai bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris profesiniams tikslams ar kitaip naudojasi informacinės visuomenės paslauga, ypač norėdamas gauti informacijos arba padaryti ją prieinamą;
- e) „vartotojas“ — tai bet kuris fizinis asmuo, veikiantis ne savo amato, verslo ar profesijos tikslams;
- f) „komercinis pranešimas“ — tai bet kokia pranešimo forma, skirta tiesiogiai arba netiesiogiai reklamuoti prekes, paslaugas ar įmonės, organizacijos ar asmens, besiverčiančio komercine, pramonine ar amatų veikla arba reglamentuojama profesija, vardą. Toliau išvardyti dalykai savaime nėra komerciniai pranešimai:
- informacija, leidžianti tiesiogiai pasiekti įmonės, organizacijos ar asmens veiklą, ypač internetinis vardas arba elektroninio pašto adresas,
 - pranešimai, susiję su prekėmis, paslaugomis ar įmonės, organizacijos ar asmens įvaizdžiu, sudaryti savarankiškai, ypač kai tai daroma be finansinių sumetimų;
- g) „reglamentuojama profesija“ — bet kuri profesija, apibūdinta 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/48/EEB dėl bendrosios aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir lavinimo, pripažinimo sistemos ⁽¹⁾ 1 straipsnio d punkte arba 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvos 92/51/EEB dėl antrosios bendros profesinio mokymo ir lavinimo pripažinimo sistemos, papildančios Direktyvą 89/48/EEB ⁽²⁾, 1 straipsnio f punkte;
- h) „koordinuojama sritis“ — tai reikalavimai, nustatyti valstybių narių teisinėse sistemose, kurios taikomos informacinės visuomenės paslaugų teikėjams arba informacinės visuomenės paslaugoms neatsižvelgiant į tai, ar jie yra bendro pobūdžio ar konkrečiai joms skirti;
- i) koordinuojama sritis susijusi su reikalavimais, kuriuos paslaugų teikėjas turi įvykdyti:
- pradėdamas verstis informacinės visuomenės paslaugų veikla, pavyzdžiui, reikalavimai dėl kvalifikacijos, leidimo ar pranešimo,
 - versdamasis informacinės visuomenės paslaugų veikla, pavyzdžiui, reikalavimai dėl paslaugų teikėjo elgesio, reikalavimai dėl paslaugų kokybės arba turinio, įskaitant tuos, kurie taikomi reklamai ir sutartims, arba reikalavimai dėl paslaugų teikėjo atsakomybės;
- ii) koordinuojama sritis neaprepia tokių reikalavimų kaip:
- reikalavimai, taikomi pačioms prekėms,
 - reikalavimai, taikomi prekių pristatymui,
 - reikalavimai, taikomi paslaugoms, kurios neteikiamos elektroninėmis priemonėmis.

3 straipsnis

Vidaus rinka

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad informacinės visuomenės paslaugos, kurias teikia jos teritorijoje įsisteigęs paslaugų teikėjas, atitiktų toje valstybėje narėje taikomas nacionalines nuostatas, kurios priklauso koordinuojamai sričiai.

2. Valstybės narės negali dėl koordinuojamai sričiai priskiriamų prižasčių riboti laisvę teikti informacinės visuomenės paslaugas iš kitos valstybės narės.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos priede nurodytoms sritims.

4. Valstybės narės gali imtis priemonių taikyti šio straipsnio 2 dalies išlygas konkrečiai informacinės visuomenės paslaugai, jei įvykdomos tokios sąlygos:

a) priemonės yra:

i) būtinos dėl vienos iš toliau išvardytų priežasčių:

- viešosios politikos, ypač baudžiamųjų nusikaltimų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir persekiojimo už juos baudžiamąją tvarka, įskaitant nepilnamečių apsaugą ir kovą su bet koku neapykantos skatinimu dėl rasės, lyties, religinių įsitikinimų ir tautybės bei atskirų asmenų žmogiškojo orumo žeminimą,
- visuomenės sveikatos apsaugos,

⁽¹⁾ OL L 19, 1989 1 24, p. 16

⁽²⁾ OL L 209, 1992 7 24, p. 25. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 97/38/EB (OL L 184, 1997 7 12, p. 31)

- visuomenės saugumo, įskaitant valstybės saugumą ir gynybą,
 - vartotojų, įskaitant investuotojus, apsaugos;
 - ii) taikomos konkrečiai informacinės visuomenės paslaugai, kuri prieštarauja tikslams, nurodytiems i papunktyje, arba kuri kelia itin didelį pavojų, kad šių tikslų nebus paisoma;
 - iii) proporcingos tiems tikslams;
- b) prieš imdamasi šių priemonių ir nepažeisdama teisminių priemonių, įskaitant parengtinį nagrinėjimą ir baudžiamojo tyrimo metu atliktus veiksmus, valstybė narė:
- paprašė šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės imtis priemonių, ir pastaroji tokių priemonių nesiėmė arba jos buvo nepakankamos,
 - pranešė Komisijai ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytai valstybei narei apie savo ketinimą imtis tokių priemonių.

5. Skubos atveju valstybės narės gali taikyti išlygas šio straipsnio 4 dalies b punkte numatytoms sąlygoms. Tokiu atveju apie priemones reikia kuo greičiau pranešti Komisijai ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytai valstybei narei, taip pat nurodyti priežastis, kodėl valstybė narė mano, kad tai yra skubus atvejis.

6. Nepažeisdama valstybių narių galimybes taikyti minėtas priemones, Komisija kuo greičiau išnagrinėja priemonių, apie kurias pranešta, suderinamumą su Bendrijos teise; jei Komisija padaro išvadą, kad priemonė nesuderinama su Bendrijos teise, ji paprašo tos valstybės narės nesiimti jokių siūlomų priemonių arba skubiai nustoti jas taikyti.

II SKYRIUS

PRINCIPAI

1 skirsnis: Įsisteigimas ir informacijos reikalavimai

4 straipsnis

Principas, numatantis išlygą dėl išankstinio leidimo

1. Valstybės narės užtikrina, kad norint pradėti ir vykdyti informacinės visuomenės paslaugų teikėjo veiklą, nebūtų reikalaujama gauti išankstinius leidimus ar taikomi kitokie tokį patį poveikį turintys reikalavimai.

2. Šio straipsnio 1 dalis neprieštarauja leidimų schemoms, kurios nėra konkrečiai ir išimtinai skirtos informacinės visuomenės

paslaugoms arba kurias reglamentuoja 1997 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/13/EB dėl bendrųjų leidimų ir individualių licencijų išdavimo telekomunikacijų paslaugų srityje bendros sistemos ⁽¹⁾.

5 straipsnis

Pateiktina bendroji informacija

1. Be kitų informacijos reikalavimų, nustatytų Bendrijos teisės, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas paslaugos gavėjams ir kompetentingoms institucijoms padarytų lengvai, tiesiogiai ir nuolat pasiekiamą bent jau šią informaciją:

- a) paslaugos teikėjo pavadinimą;
- b) geografinį adresą, kuriuo įsisteigęs paslaugos teikėjas;
- c) paslaugos teikėjo rekvizitus, įskaitant jo elektroninio pašto adresą, kurie padėtų su juo greitai susisiekti ir tiesiogiai bei efektyviai bendrauti;
- d) jei paslaugos teikėjas užsiregistravęs įmonių ar panašiam viešajame registre, įmonių registrą, į kuri įrašytas paslaugų teikėjas, ir jo registracijos numerį ar analogišką identifikavimo priemonę tame registre;
- e) jei veiklai taikoma leidimų schema, atitinkamos priežiūros institucijos rekvizitus;
- f) dėl reglamentuojamų profesijų:
 - bet kokią profesinę ar panašią instituciją, kurioje registruotas paslaugų teikėjas,
 - profesinį vardą ir valstybę narę, kurioje jis buvo suteiktas,
 - nuorodą į valstybėje narėje, kurioje jis įsisteigęs, taikomas profesines taisykles ir priemones jas pasiekti;

g) jei paslaugų teikėjas imasi veiklos, kuriai taikomas PVM, 1977 m. gegužės 17 d. šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo — bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas ⁽²⁾ 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą identifikavimo numerį.

⁽¹⁾ OL L 117, 1997 5 7, p. 15.

⁽²⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/85/EB (OL L 277, 1999 10 28, p. 34).

2. Be kitų Bendrijos teise nustatytų informacijos reikalavimų, valstybės narės bent jau užtikrina, kad jeigu informacinės visuomenės paslaugose pateikiama nuoroda į kainas, jos turi būti nurodytos aiškiai ir nedviprasmiškai, ir ypač privalu nurodyti, ar į jas įskaičiuoti mokesčiai ir pristatymo išlaidos.

2 skirsnis: Komerciniai pranešimai

6 straipsnis

Pateiktina informacija

Be kitų Bendrijos teise nustatytų informacijos reikalavimų, valstybės narės užtikrina, kad komerciniai pranešimai, kurie priklauso informacinės visuomenės paslaugai arba ją sudaro, atitiktų bent šias sąlygas:

- a) būtų galima aiškiai nustatyti, kad tai yra komercinis pranešimas;
- b) būtų galima aiškiai nustatyti fizinio ar juridinio asmens, kuriuo vardu teikiamas komercinis pranešimas, tapatybę;
- c) būtų galima aiškiai identifikuoti reklaminius pasiūlymus, pavyzdžiui, nuolaidas, priemokas ir dovanas, jei jos leidžiamos valstybėje narėje, kurioje įsisteigęs paslaugų teikėjas, o sąlygos, kurias reikia patenkinti norint jas gauti, būtų lengvai prieinamos ir aiškiai bei nedviprasmiškai pateiktos;
- d) būtų galima aiškiai identifikuoti reklaminius konkursus arba žaidimus, jei jie leidžiami valstybėje narėje, kurioje įsisteigęs paslaugų teikėjas, o sąlygos, kurias reikia patenkinti norint juose dalyvauti, būtų lengvai prieinamos ir aiškiai bei nedviprasmiškai pateiktos.

7 straipsnis

Neužsakyti komerciniai pranešimai

1. Be kitų Bendrijos teise nustatytų reikalavimų, valstybės narės, leidžiančios elektroniniu paštu siųsti neužsakytus komercinius pranešimus, užtikrina, kad būtų galima aiškiai ir nedviprasmiškai identifikuoti tokius jų teritorijoje įsisteigusio paslaugų teikėjo komercinius pranešimus, kai tik gavėjas juos gauna.

2. Nepažeisdamos Direktyvos 97/7/EB ir Direktyvos 97/66/EB, valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad paslaugų teikėjai, siunčiantys neužsakytus komercinius pranešimus elektroniniu paštu, galėtų nuolat konsultuotis ir atsižvelgti į išsiregistravimo

registrus, kuriuose gali registruotis fiziniai asmenys, nenorintys gauti tokių komercinių pranešimų.

8 straipsnis

Reglamentuojamos profesijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad komercinius pranešimus, kurie priklauso reglamentuojamos profesijos atstovo teikiama informacinės visuomenės paslaugai arba ją sudaro, būtų leidžiama naudoti laikantis profesinių taisyklių, ypač dėl profesijos nepriklausomybės, orumo ir garbės, profesinių paslapčių ir sąžiningumo klientų bei kitų profesijų atstovų atžvilgiu.

2. Nepažeisdamos profesinių organizacijų ir asociacijų autonomijos, valstybės narės ir Komisija skatina profesines asociacijas ir organizacijas Bendrijos lygiu diegti elgesio kodeksus, kad būtų nustatyta, kokių rūšių informaciją galima teikti komercinio bendravimo tikslui, vadovaujantis šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis taisyklėmis.

3. Rengdama pasiūlymus dėl Bendrijos iniciatyvų, kurių gali prireikti, kad būtų užtikrintas tinkamas vidaus rinkos funkcionavimas atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, Komisija deramai atsižvelgia į Bendrijos lygiu taikomus elgesio kodeksus ir veikia glaudžiai bendradarbiaudama su atitinkamomis profesinėmis asociacijomis ir organizacijomis.

4. Ši direktyva taikoma kartu su Bendrijos direktyvomis dėl priegios prie reglamentuojamų profesijų veiklos ir vertimosi šia veikla.

3 skirsnis: Elektroninės priemonės sudarytos sutartys

9 straipsnis

Sutarčių traktavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų teisinės sistemos leistų sudaryti sutartis elektroninėmis priemonėmis. Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad sutarčių sudarymo procesui taikomi reikalavimai nesukurtų kliūčių naudoti elektronines sutartis ir kad tokios sutartys neprarastų juridinės galios vien dėl to, kad buvo sudarytos elektroninėmis priemonėmis.

2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šio straipsnio 1 dalis netaikoma visoms arba kai kurioms sutartims, priklausančioms vienai iš šių kategorijų:

- a) sutartys, kuriomis sukuriama arba perduodama teisė į nekilnojamąjį turtą, išskyrus nuomos teises;

b) sutartys, kurios pagal įstatymus reikalauja teismų, valdžios institucijų ar valstybės įgaliojimus vykdančių profesijų atstovų įsikišimo;

c) laidavimo sutartys ir sutartys dėl kredito grąžinimo garantijos, kurias sudaro asmenys, veikiantys ne savo amato, verslo ar profesijos tikslais;

d) sutartys, kurias reglamentuoja šeimos teisė arba paveldėjimo teisė.

3. Valstybės narės Komisijai nurodo šio straipsnio 2 dalyje išvardytas kategorijas, kurioms netaiko šio straipsnio 1 dalies. Valstybės narės kas penkeri metai Komisijai pateikia ataskaitą apie 2 dalies taikymą ir paaiškina priežastis, kodėl jos mano, kad reikia išsaugoti kategoriją, nurodytą šio straipsnio 2 dalies b punkte, kuriai jos netaiko šio straipsnio 1 dalies.

10 straipsnis

Teiktina informacija

1. Be kitų Bendrijos teise nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus tuos atvejus, kai su šalimis, kurios nėra vartotojai, susitarta kitaip, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas aiškiai, suprantamai ir nedviprasmiškai prieš paslaugos gavėjui pateikiant užsakymą pateiktų bent jau šią informaciją:

a) įvairius techninius etapus, kurias reikia įveikti sudarant sutartį;

b) ar paslaugų teikėjas kataloguos sudarytą sutartį ir ar su ja bus galima susipažinti;

c) technines priemones įvesties klaidoms prieš pateikiant užsakymą nustatyti ir ištaisyti;

d) kalbas, kuriomis siūloma sudaryti sutartį.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai su šalimis, kurios nėra vartotojai, susitarta kitaip, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas nurodytų visus atitinkamus elgesio kodeksus, kurių jis įsipareigojęs laikytis, ir informaciją, kaip pasiekti šiuos kodeksus elektroninėmis priemonėmis.

3. Sutarčių terminai ir bendrosios sąlygos gavėjui turi būti pateikiami tokia forma, kad jis galėtų juos saugoti ir dauginti.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalis netaikoma sutartims, kurios sudaromos išimtinai keičiantis elektroninio pašto pranešimais arba analogiškais individualiais pranešimais.

11 straipsnis

Užsakymo pateikimas

1. Išskyrus tuos atvejus, kai su šalimis, kurios nėra vartotojai, susitarta kitaip, valstybės narės užtikrina, kad kai paslaugos gavėjas pateikia savo užsakymą techninėmis priemonėmis, būtų taikomi šie principai:

— paslaugų teikėjas, jei nėra pateisinamos priežasties, turi nedelsdamas patvirtinti gavęs gavėjo užsakymą elektroninėmis priemonėmis,

— užsakymas ir gavimo patvirtinimas yra laikomi gautais, kai šalys, kurioms jie skirti, gali juos pasiekti.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai su šalimis, kurios nėra vartotojai, susitarta kitaip, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas paslaugos gavėjui pateiktų tinkamas, veiksmingas ir prieinamas technines priemones, leidžiančias jam prieš pateikiant užsakymą nustatyti ir ištaisyti įvesties klaidas.

3. Šio straipsnio 1 dalies pirmoji įtrauka ir 2 dalis netaikoma sutartims, kurios sudaromos išimtinai keičiantis elektroninio pašto pranešimais arba analogiškais individualiais pranešimais.

4 skirsnis: Tarpinių paslaugų teikėjų atsakomybė

12 straipsnis

„Paprastas perdavimo kanalas“

1. Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšio tinklu arba prieigos prie ryšių tinklo suteikimas, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas nebūtų atsakingas už perduodamą informaciją, jeigu teikėjas:

a) neinicijuoja perdavimo;

b) neparenka perduodamos informacijos gavėjo ir

c) neparenka ir nekeičia perduodamos informacijos.

2. Perdavimo ir prieigos suteikimo veiksmai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, aprėpia automatinį, tarpinį ar trumpalaikį perduodamos informacijos saugojimą, jei tai daroma tik siekiant atlikti perdavimą ryšių tinklu ir tik tuo atveju, kai informacija nėra saugoma ilgiau, nei pagrįstai būtina perdavimui atlikti.

3. Šis straipsnis neturi įtakos teismo arba administracinės institucijos galimybei vadovaujantis valstybių narių teisinėmis sistemomis reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią.

13 straipsnis

„Spartinimas“ (Caching)

1. Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšio tinklu, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas nebūtų atsakingas už tos informacijos automatinį, tarpinį arba laikiną saugojimą, kuris atliekamas tik tam, kad tolesnis informacijos perdavimas paslaugos gavėjams jų prašymų būtų spartesnis, bet tik tada, jei:

- a) teikėjas nekeičia informacijos;
- b) teikėjas laikosi priegios prie informacijos sąlygų;
- c) teikėjas laikosi taisyklių dėl informacijos atnaujinimo, nurodytų verslo srityje priimtiniu ir plačiai naudojamu būdu;
- d) teikėjas nekliudo teisėtai naudotis technologija, kurią verslas plačiai pripažįsta ir naudoja, siekdamas gauti duomenų apie informacijos naudojimą ir
- e) teikėjas skubiai imasi priemonių panaikinti arba atimti galimybę pasiekti informaciją, kurią saugojo, sužinojęs, kad pradinis perdavimo šaltinis pašalintas iš tinklo arba atimta galimybė jį pasiekti arba kad jį pašalinti arba atimti galimybę jį pasiekti įsakė teismas arba administracinė institucija.

2. Šis straipsnis neturi įtakos teismo arba administracinės institucijos galimybei vadovaujantis valstybių narių teisinėmis sistemomis reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią.

14 straipsnis

Informacijos pateikimas internete

1. Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšio tinklu, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas nebūtų atsakingas už informaciją, kurią saugo paslaugos gavėjo prašymu, tik tada, jei:

- a) teikėjas neturi faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir reikalavimų atlyginti žalą atžvilgiu nežino apie

faktus ar aplinkybes, rodančias, kad verčiamasi neteisėta veikla arba teikiama neteisėta informacija arba

- b) teikėjas, gavęs tokių žinių arba apie tai sužinojęs, nedelsdamas panaikina šią informaciją arba atima galimybę ją pasiekti.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, kai paslaugos gavėjas veikia pagal teikėjo įgaliojimus arba jo kontroliuojamas.

3. Šis straipsnis neturi įtakos teismo arba administracinės institucijos galimybei vadovaujantis valstybių narių teisinėmis sistemomis reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią, jis taip pat neturi įtakos valstybių narių galimybei nustatyti procedūras, reglamentuojančias informacijos panaikinimą arba galimybės ją pasiekti atėmimą.

15 straipsnis

Bendros stebėjimo prievolės nebuvimas

1. Valstybės narės nenustato teikėjams nei bendros prievolės teikiant 12, 13 ir 14 straipsnių reglamentuojamas paslaugas stebėti informaciją, kurią jie perduoda arba saugo, nei bendros prievolės aktyviai domėtis faktais arba aplinkybėmis, rodančiomis nelegalią veiklą.

2. Valstybės narės gali nustatyti prievolės informacinės visuomenės paslaugų teikėjams nedelsiant informuoti kompetentingas viešąsias institucijas apie įtariamą nelegalią veiklą arba informaciją, kurią pateikia jų paslaugų gavėjai, arba prievolę pateikti kompetentingoms institucijoms, gavus jų prašymą, informaciją, leidžiančią nustatyti jų paslaugos gavėjų, su kuriais jie sudarę informacijos saugojimo sutartis, tapatybę.

III SKYRIUS

ĮGYVENDINIMAS

16 straipsnis

Elgesio kodeksai

1. Valstybės narės ir Komisija skatina:

- a) verslo, profesines ir vartotojų asociacijas arba organizacijas, kurių paskirtis — prisidėti prie tinkamo 5-15 straipsnių įgyvendinimo, rengti elgesio kodeksus Bendrijos lygiu;
- b) savanoriškai perduoti nacionaliniu ar Bendrijos lygiu parengtų elgesio kodeksų projektus Komisijai;
- c) šių elgesio kodeksų priinamumą Bendrijos kalbomis elektroninėmis priemonėmis;

- d) verslo, profesines ir vartotojų asociacijas arba organizacijas valstybėms narėms ir Komisijai pateikti savo elgesio kodeksų taikymo vertinimus ir jų įtaką praktikai, įpročiams ir papročiams, susijusiems su elektronine komercija;
- e) rengti elgesio kodeksus dėl nepilnamečių ir žmogiškojo orumo apsaugos.

2. Valstybės narės ir Komisija skatina vartotojams atstovaujančias asociacijas arba organizacijas prisidėti rengiant ir įgyvendinant elgesio kodeksus, kurie turi įtakos jų interesams ir yra parengti vadovaujantis 1 dalies a punktu. Kur tinkama, reikėtų konsultuotis su regėjimo sutrikimų ir negalią turintiems asmenims atstovaujančiomis asociacijomis, kad būtų atsižvelgta į šių asmenų specifinius poreikius.

17 straipsnis

Ginčų sprendimas ne teismo tvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad atsiradus informacinės visuomenės paslaugų teikėjo ir paslaugos gavėjo nesutarimų, jų įstatymai nekliudytų naudotis nacionalinėje teisėje numatytomis schemomis ginčams ne teismo tvarka nagrinėti, įskaitant atitinkamas elektronines priemones.
2. Valstybės narės skatina institucijas, atsakingas už ginčų, ypač vartotojų, sprendimą ne teismo tvarka, veikti taip, kad suinteresuotosioms šalims būtų suteikiamos pakankamos procesinės garantijos.
3. Valstybės narės skatina institucijas, atsakingas už ginčų sprendimą ne teismo tvarka informuoti Komisiją apie reikšmingus sprendimus, kuriuos jos priima dėl informacinės visuomenės paslaugų, ir perduoti bet kokią kitą informaciją apie praktiką, naudojimo būdus ir papročius, susijusius su elektronine komercija.

18 straipsnis

Teisminės priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal nacionalinę teisę galimos teisminės priemonės dėl informacinės visuomenės paslaugų veiklos leistų greitai imtis priemonių, įskaitant laikinų, skirtų nutraukti bet kokią įtariamą pažeidimą ir užkirsti kelią tolesniam susijusių interesų pažeidimui.

2. Direktyvos 98/27/EB priedas papildomas taip:

„11. 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės

paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).“

19 straipsnis

Bendradarbiavimas

1. Valstybės narės pasirūpina tinkamomis priežiūros ir tyrimo priemonėmis, būtinomis siekiant veiksmingai įgyvendinti šią direktyvą, ir užtikrina, kad paslaugų teikėjai teiktų joms reikiamą informaciją.

2. Valstybės narės bendradarbiauja su kitomis valstybėmis narėmis: šiam tikslui jos skiria vieną ar keletą ryšių punktų, kurių koordinatės praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

3. Valstybės narės kaip galėdamos greičiau ir vadovaudamosi nacionaline teise suteikia pagalbą ir informaciją, kurios prašo kitos valstybės narės arba Komisija, įskaitant informaciją, teikiamą atitinkamomis elektroninėmis priemonėmis.

4. Valstybės narės įkuria ryšių punktus, kuriuos būtų galima pasiekti bent jau elektroninėmis priemonėmis ir iš kurių gavėjai ir paslaugų teikėjai gali:

- a) gauti bendros informacijos apie sutartines teises ir prievoles bei skundų ir žalos atlyginimo mechanizmus, kuriais galima naudotis kilus ginčams, įskaitant praktinius aspektus, susijusius su tokių mechanizmų naudojimu;
- b) gauti informacijos apie valdžios institucijas, asociacijas arba organizacijas, iš kurių gali gauti smulkesnės informacijos ir praktinės pagalbos.

5. Valstybės narės skatina pranešti Komisijai apie visus reikšmingus administracinius ar teismo sprendimus, priimtus jų teritorijoje dėl ginčų, susijusių su informacinės visuomenės paslaugomis, ir praktikos, naudojimo būdų ir papročių, susijusių su elektronine komercija. Komisija praneša apie šiuos sprendimus kitoms valstybėms narėms.

20 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijas, kurias galima taikyti už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus, ir imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad jos būtų vykdomos. Jų nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

21 straipsnis

Peržiūrėjimas

1. Iki 2003 m. liepos 17 d., o paskui kas dveji metai Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia ataskaitą apie šios direktyvos taikymą, ir, kur reikia, prideda pasiūlymus dėl jos pritaikymo teisinėms, techninėms ir ūkio naujovėms informacinės visuomenės paslaugų srityje, ypač susijusiomis su nusikalstamumo prevencija, nepilnamečių apsauga, vartotojų apsauga ir tinkamu vidaus rinkos funkcionavimu.

2. Nagrinėjant poreikį patikslinti šią direktyvą, ataskaitoje visų pirma nagrinėjamas pasiūlymų dėl interneto sąsajų, nuorodų ir svetainių vietos nustatymo priemonių paslaugų teikėjų atsakomybės, „pranešimo ir turinio šalinimo“ procedūrų ir atsakomybės priskyrimo, pašalinus turinį, poreikis. Ataskaitoje taip pat nagrinėjamas papildomų atleidimo nuo atsakomybės sąlygų, numatytų 12 ir 13 straipsniuose, poreikis atsižvelgiant į technikos naujoves ir galimybę taikyti vidaus rinkos principus elektroniniu paštu platinamiems neužsakytiems komerciniams pranešimams.

22 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2002 m. sausio 17 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės, priimdamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

23 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

24 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 2000 m. birželio 8 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. d'OLIVEIRA MARTINS

PRIEDAS

3 STRAIPSNIO IŠLYGOS

Kaip numatyta 3 straipsnio 3 dalyje, 3 straipsnio 1 ir 2 dalis netaikoma:

- autorinėms teisėms, gretutinėms teisėms, Direktyvoje 87/54/EEB ⁽¹⁾ ir Direktyvoje 96/9/EB ⁽²⁾ nurodytoms teisėms ir pramoninės nuosavybės teisėms,
- elektroninių pinigų emisijoms, kurias leidžia institucijos, kurioms valstybės narės taiko vieną iš išlygų, numatytų Direktyvos 2000/46/EB ⁽³⁾ 8 straipsnio 1 dalyje,
- Direktyvos 85/611/EEB ⁽⁴⁾ 44 straipsnio 2 daliai,
- Direktyvos 92/49/EEB ⁽⁵⁾ IV dalies 30 straipsniui, Direktyvos 92/96/EEB ⁽⁶⁾ IV daliai, Direktyvos 88/357/EEB ⁽⁷⁾ 7 ir 8 straipsniams ir Direktyvos 90/619/EEB ⁽⁸⁾ 4 straipsniui,
- šalių laisvei rinktis jų sutarčiai taikomą teisę,
- sutartinėms prievolėms dėl vartotojų sutarčių,
- formaliam sutarčių, sukuriančių ar perleidžiančių nekilnojamojo turto teises, galiojimui, kai tokioms sutartims taikomi privalomi formalūs valstybės narės, kurioje yra nekilnojamasis turtas, teisės reikalavimai,
- leidimams elektroniniu paštu platinti neužsakytus komercinius pranešimus.

⁽¹⁾ OL L 24, 1987 1 27, p. 36.

⁽²⁾ OL L 77, 1996 3 27, p. 20.

⁽³⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

⁽⁴⁾ OL L 375, 1985 12 31, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB (OL L 168, 1995 7 18, p. 7).

⁽⁵⁾ OL L 228, 1992 8 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB.

⁽⁶⁾ OL L 360, 1992 12 9, p. 2. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB.

⁽⁷⁾ OL L 172, 1988 7 4, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/49/EB.

⁽⁸⁾ OL L 330, 1990 11 29, p. 50. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/96/EB.